

РЕШЕНИЕ

№ 1162

гр. София, 20.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.11.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **10272** по описа за **2019** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 08.08.2019 г., постановено по н.а.х. дело № 7293/2019 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 6-ти състав е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 401502-0346937 от 28.01.2019 г., издадено от началник сектор „Оперативни дейности“ – С. при ЦУ на НАП, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл.185, ал.2 вр. ал.1 ЗДДС за извършено нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н- 18/13.12.2006г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от [фирма], чрез процесуалния му представител - адв. Г. Я., с искане то и потвърденото с него НП да бъдат отменени. Наведените касационни основания са за нарушение на закона и съществени процесуални нарушения- чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 НПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. 2-ро ЗАНН, аргументирани в жалбата.

В о.с.з. пред Административен съд София-град касаторът, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът по касационната жалба се представлява от юрисконсулт Б., който оспорва

жалбата и моли за отхвърлянето ѝ.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че на 11.09.2018 г. свидетелят Г. С. извършила проверка на обект – кафе – сладкарница с детски кът „Т.“, находящ се в [населено място], [улица], [жилищен адрес] стопанисван от [фирма], ЕИК[ЕИК]. В хода на проверката е установено, че дружеството не е изпълнило задължението си да отбележи всяка промяна на касовата наличност извън случаите на продажба /въвеждане и/или извеждане на пари в и извън касата/ във фискалното устройство чрез операциите "служебно въведени" и "служебно извадени" суми. Разчетена била касова наличност чрез наличното в обекта фискално устройство в размер на 433,60 лв., а фактическа наличност на касата в обекта била в размер на 554,74 лв. Така била установена положителна разлика в размер на 118,14 лв. За констатираното свидетелят съставил протокол за извършената проверка.

Въз основа на констатираното нарушение св. Г. С. съставила и АУАН, като в него описала възприетото нарушение и квалифицирала същото като такова по чл. 33, ал. 1 Наредба № 18 / 13.12.2006 г. Актът бил връчен на овластено лице.

Въз основа на съставения АУАН било издадено обжалваното наказателно постановление, с което при идентична фактическа обосновка и правна квалификация на възприетото нарушение на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл.185, ал.2 вр. ал.1 ЗДДС.

При така установеното от фактическа страна, за да потвърди НП, СРС е обусловил изводи, че същото е издадено при спазване на процесуалните изисквания и при правилно приложение на материалния закон.

Административен съд София - град, в настоящия касационен състав, намира, че постановеното от районния съд съдебно решение е валидно, допустимо, постановено в съответствие с материалния закон и доказателствата по делото. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата. Фактите са установени в пълнота и правилно от районния съд, като при тяхната съвкупна преценка е изведен правния извод за съставомерност на вмененото на дружеството нарушение.

Правилни са изводите на районния съд относно съответствието на АУАН и издаденото въз основа на него НП, с процесуалните правила за тяхното издаване. Актовете са издадени от компетентен орган, съобразно изрично упълномощаване, в предвидената от закона писмена форма. Съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Както в АУАН, така и

в НП е посочена дата на извършване на нарушението – на 11.09.2018 г. търговецът не е изпълнил задължението си да отбележи промяната в касовата наличност съгласно чл.33, ал.1 от Наредба Н- 18/13.12.2006 г. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. АУАН и НП съдържат описание на нарушението, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Спазени са сроковете за издаване на актовете. Предвид на това и АУАН и НП са издадени при спазване на процесуалните правила.

Съгласно нормата на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. извън случаите на продажби/сторно операции всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. Настоящият съдебен състав приема, че при извършената проверка, действително е установено нарушение на чл. 33, ал.1 Наредба № Н-18 / 13.12.2006 г., тъй като е констатирана разлика между касовата наличност и фактичката наличност в касата на обекта. Установената промяна в касовата наличност представлява въвеждане на пари в каса, която не е отразена на фискалното устройство.

Съгласно чл.185, ал.1 ЗДДС на лице, което не издаде документ по чл. 118, ал. 1, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв. Разпоредбата на чл.185, ал.2 ЗДДС предвижда, че извън случаите по ал. 1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1. Доколкото, нито в АУАН, нито в НП са представени доказателства в насока нарушението да е довело до неотразяване на приходи, то правилно наказанието е наложено на основание чл. 185, ал.2, изр.последно, вр. ал.1 ЗДДС в размер на 500 лв.

Правилен е изводът на СРС, че не е налице маловажен случай по чл.28 ЗАНН. Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по тълк. н. д. № 1/2007 г. на ВКС, преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва и проверка за законосъобразност на преценката на чл.28 от ЗАНН. В ЗАНН не се съдържа дефиниция на понятието "маловажен случай", поради което приложимите критерии се извеждат от легалното определение на "маловажен случай" в чл.93, т.9 от НК – случай, при който извършеното административно нарушение с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. В разглеждания случай сочените признаци не са налице. Липсват данни за смекчаващи отговорността обстоятелства, които да обосноват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от подобно естество, следователно не са налице предпоставки за прилагане на чл.28 ЗАНН.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, ХХ касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 08.08.2019 г. по НАХД № 7293/2019 г. на СРС, НО, 6-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.